

AD. 193 P. 146

K.S.

Registered for posting as a periodical
Category B.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$12.
(Individual, family, club, federation and
pensioner)
Full-time Students \$8

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.

Prezidanto: Prof. R. G. Robertson, 7 Euroka Street, Northbridge, NSW, 2063

Sekretario/Kasisto: S-ro L. V. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W. 2095

A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, NSW, 2036

N-ro 161 (241)

MELBOURNE

Marto, 1978

L A P R E Z I D A N T O S K R I B A S

Unue, mi nepre devas gratuli la malgrandan grupon en Launceston, kiu tiel bone organizis la 21-an Kongreson. Se mi volus menciigi precipe la agadon de Mac kaj Pat Le Fevre, tio ne signifus, ke ni kongresanoj ne alte taksis la laboron de ĉiuj el la eta grupo. Multan dankon!

Due, ni komencas pripensi la 22-an en Sidnejo kaj starigus nukleon de L.K.K. por prizorgi la aferon. La Prezidanto de A.E.A., la Prezidantino de la Federacio, S-ino Betty Clemenson, kiel estrino de la gastiganta organizo. S-ino Margaret Chalcott, sekretariino de la L.K.K., kaj S-ino Eve Matasin, kasistino de la L.K.K., jam kunvenis kaj pridiskutis kelkajn gravajn punktojn. Ni interkonsentis, ke la kongreso okazu de la 2-a ĝis la 9-a de januaro, 1980, kiel kutime dum multaj jaroj, kaj post esploroj de la eblecoj ĉe la tri en-Sidneja universitatoj kaj aliaj institucioj, ni decidis, ke kolegio de la Universitato de Sidnejo estos la plej taŭga loĝloko. Ni kunvenos keil eble plej ofte, kaj raportos la plej aktualajn detalojn al "Australian Esperantist".

Trie, per la iniciatemo de S-ino Winsome Greenhalgh, raportistino de "Women's Weekly" intervjuis min je la 2-a de februaro, kaj promesis aperi tiutagan artikolon pri Esperanto post ses semajnoj, do, mezaprile. Ne supozu, ke tio estas bagatelo; laŭ "National Times", la redaktoro de "W.W." estas "la plej potenca virino en Aŭstralio", kaj 3.7 milionoj da aŭstralianoj tralegas la ĵurnalon ĉiusemajne, 46% el virinoj kaj 23% el viroj, pli aĝaj ol 18 jaroj.

Neniu alia ĵurnalo aŭ gazeto en nia lando at'ngas tiom da legantoj, kaj ni rajtas esperi, ke la propaganda efiko estu granda, sed mi petas ĉiun anon de nia asocio, ke vi kiel eble plej forte kuraĝigu la raportistinojn kaj la redaktorojn. Aĉetu la ĵurnalon, almenaŭ mezaprile, kaj skribu individue al la redaktoro. Certigu al ŝi, ke la afero estas interesa kaj grava. Se ŝi ricevas sufiĉe da leteroj pri Esperanto, ŝi, supozus, ke la artikolo kreis grandan intereson; ŝi presigus kelkajn leterojn, la mallongajn sed bele esprimitajn, kaj kredeble konsentus aperigi alian artikolon.

Tiamaniere ni povos duobligi la efikon de la artikolo, kaj la kosto al vi estos nur dek ok cendojn. La redaktoro de "W.W." ricevas 300-400 leterojn ĉiusemajne. Se 400 anoj de A.E.A. skribus, ŝi supozus, ke la tuta loĝantaro de Aŭstralio interesiĝas pri Esperanto, kaj po 18-cendoj vi, jes vi mem, povos fari tion.

—R. G. Robertson, Prez., de A.E.A.

If "The Australian
Esperantist" arrives
incorrectly addressed, or if
you should change your
address, please supply the
correct details to our
Despatch Officer:
Mr. Jack FALLU
10 Sumersett Avenue,
Oakleigh South, Vic., 3167

WOULD THIS ATTRACT YOU?

Learn the international language, ESPERANTO, by correspondence. For information, send 2 stamps to —
ESPERANTO, Box 415 MANLY, NSW 2095

Name: .....

Address: .....

Postcode: .....

How can we reach the millions of Australians unable to come to our clubs and evening classes?

Correspondence students can learn at times to suit themselves, at their own pace — fast or slow — without troubling others. They can join AEA and keep in touch by reading the English parts of A.E. while they learn to read the Esperanto. Club members who also learn by correspondence become better members more fluent and confident.

With modern cassettes, pronunciation is no longer a problem. AEA has now under consideration, three new courses — the first two with cassettes — and a new Australian-information brochure which invites enquirers to join the first course and at the same time join AEA.

The first course — attractive and easy — contains an invitation to go on to the second, and so on.

But how do we reach these people in the first place? By a simple, direct invitation, repeated many times — with always the same wording and the same

constant address. Week after week, year after year.

This is where we all come in. If you like this small ad., would you or your club or Federation be willing to start by inserting it in one or more local papers, say one a week for six months? And help to distribute cards printed with the same message, and posters, in local shops, libraries etc.?

Perhaps each Federation could appoint someone to co-ordinate the advertising in the State.

Of course, the best publicity comes free; and papers running our ad. should be more receptive to articles about Esperanto.

Once the initial campaign starts to show results, the Correspondence Course Service of AEA should be able to take over the advertising and gradually expand it.

If you think this idea practical — or if you don't — I'd like to hear from you. (Please sit down now and write to me.)

—John Moore, Pelican Street, Emu Park, Qld. 47031

KOREKTOJ

Estis neeviteble ke en la longa kongresa raporto (Jan/Feb. n-ro), spite de korektado, enŝteligis kelkaj eraroj.

La plej grava eraro okazis en la raporto pri la bankedo sur pago 139, kolumno 1, kiu devus teksti jene: "S-ro Linton transdonis ĉekon de \$78 de la Pyke Memoriga Fonduso al D-ro Eirihovici, anstataŭante por S-ino Threlfall, kiu ne povis ĉesti la bankedon".

Aliaj eraretoj estis: Sur pago 136, kolumno 2, prelego de F-ino Sanders, devus teksti "Dua vizito al Bulgario", kaj ne "Dukvizito al Bulgario". Sur pago 137, kolumno 1, prelego de F-ino Hearn devus teksti "sonbendajn salutojn", kaj ne "sondendajn salutojn".

En la raporto de Trevor Steele "Hejmen", pago 143, kolumno 1, devus teksti "Ni estas malbonaj Turistoj", kaj ne "Puristoj". La Red.

SPORTENTUZIASMO

La bona Adamo estis entuziasma adepto de la futbalsporto. Li ne ludis mem, sed ĉiun semajnfinojn li ĉeestis iun futballudon, ĉiun lundon li legis en la gazeto pri la estintaj ludoj kaj dum la semajno li studadis la prognozojn pri la estontaj.

Tiel okazis, ke iutage li trovis sian junan edzinon en larmoj. Al lia demando ŝi plorgeme riproĉis lin: "Vi ja konas nur vian futballudadon, nenion alian... vi ja eĉ ne rememoras la tagon, en kiu ni geedzigis!..."

Sed jen Adamo ekbrilis: "Ho, certe! Estis en la sama tago, kiam Oksfordo venkis Londonon 3:2."

—P. E. Schwerin.

TAGLIBRO DE KONGRESANO ĈE LA 62-a U.K.

Sendube la legantoj de nia ĵurnalo plejparte estas legantoj de aliaj E-ĵurnaloj kaj jam legis oficialajn raportojn pri la kongreso. Mankis al mi dum mia foresto du ĵurnaloj kaj ili atingis min tre malfrue. Anstataŭ sekvi tiujn raportojn, mi prezentos kelkajn foliojn el mia taglibro mian propran sperton ĉe la kongreso.

Mi aliĝis al la karavano de B.E.A., kaj ĉiuj arangoj funkciis glate, krom aferoj ekster la kontrolo de la turista peranto. La ŝoforo veturigis nin laŭ la ŝoseo de Stirling al Glasgovo sufiĉe rapide, sed baldaŭ ni renkontis la kutimajn duonkonstruitajn statojn ĉe la fino de la ŝoseo, kiel en ĉiu urbo de ĉiu evoluinta nacio. Finfine ni atingis la aerhavenon kaj kiel eble plej pacience atendis alvokon al la aviadilo, sed la anoncinto flue parolis la glasgovan dialekton, kaj ni eksterlandanoj ne komprenis ĝin; eĉ la denaskaj parolantoj de la angla, kiel mi, ofte povas erari pri la signifoj de diversaj dialektaj frazoj en tiu malgranda insularo, la t.n. "Unuiginta Regno". Do, ni sekvis la skotojn inter ni, sed nur malrapide trapasis la serĉistojn ĉe la elira pordo.

Plaaas al mi, ke la gardistoj estu zorgemaj. Mi preferus perdi kelkajn minutojn, kaj savi la vivon, se iu teroristo alvenus kun bombo. Ĉe la pordo, la gardisto zorge serĉis min de la skalpo ĝis la piedfingroj, kaj enketis: "Kia estas tiu skatolo en via poŝto?" Mi respondis "Estas malgranda fotilo". Li informis min ke mi ĵus perdis ĉiujn miajn bildojn de la antaŭkongreso, pli ol 50. Kia ŝoko! Sed mi decidis sendi la filmon al Kodaka uzino por ke ili povu riveli ilin. Post ses semajnoj kaj striko de la poŝtistoj, mi ricevis la bildojn, ĉiujn bonegajn.

Ni flugis 2 horojn super la nuboj kaj atingis Keflavik, aerhavenon por transmaraj aviadiloj, kaj devis veturi 50 minutojn per aŭtobuso al Rejkjavik. lomete pluvis, la temperaturo estis nur 9°C, kaj la aspekto de la lando estis malkuraciĝa. Ni forlasis la plej riĉajn el ni ĉe la luksa hotelo Loftleidir. kaj daŭrigis nian veturadon ĝis la studenta domo Gardur. Bonŝance ke ni loĝis tie, ĉar ĝi staris meze en la Universitata kvartalo, kaj preskaŭ ĉiuj kunvenoj kaj okazajoj estis facile atingeblaj piede, ankaŭ la urbcentro mem estis sufiĉe proksima.

Ĉe la akceptejo, la ĉambroj estis plenplena de varmeco kaj lumo, helpemo kaj kapableco. Ĉiu deĵoranto bonvenigis

nin per rideto kaj flua Esperanto. Rapide ili fardonis informilojn, programojn, biletojn ktp., entenatajn en belaspekta teko donacita de islanda flugkomp anio. Mi ĝuis babiladon kaj kafon inter samideanoj en la studenta kafejo, antaŭ ol mi enlitiĝis. La lampo en la dormĉambro ne funkciis, sed ne gravis, la taglumo daŭris la tutan nokton.

La matenmanĝo surprizis nin, ĝi estis nekutime bongusta kaj pleniga; oni provis suptelerojn plenplenajn de jogurto, kun bruna sukero, cerealflokojn, panon blankan, bruon kaj nigran, bulkojn kun butero, fromaĝon, ladbavojon, fruktosukon, kafon, teon kaj lakton. Ni pagis antaŭ ol ni forlasis la hejmlandon, kaj atendis nur la t.n. "kontinentan matenmanĝon", t.e. bulko kaj kafo. Poste ni trovis, ke aliaj neantaŭpagitaj manĝoj estas tre multekostaj, kaj multaj el ni elektis la matenmanĝon kiel ĉefmanĝon, kaj nur manĝetis sandviĉojn kaj trinkis kafon lunde kaj vespere.

Promenante en la urbon laŭ la bordo de ĉarma lageto, mi preterpasis interesan statuon de urseto, sur kies soklo oni povis vidi ciferojn, la distancon inter Rejkjavik kaj Berlino. La kialon mi neniam eltrovis, kredeble usonaj aviadistoj starigis ĝin dum la dua mondmilito. Multaj anasoj kaj kelkaj cignoŝ naĝis sur la lageto kaj interesis min kiel O.R.E.-ano. Enirante la urbon mi observis, ke la domoj estas duetaĝaj, kaj plejparte konstruitaj el onda luto, kiel multaj en la kamparaj regionoj de Aŭstralio, sed ili estis farbitaj ruĝaj, blankaj, bluaj, verdaj, kaj eĉ rozkoloraj.

En la urbo malmultaj personoj piediris kaj la magazenoj kaj butikoj estis fermitaj sabate, kiel en Aŭstralio. La aŭtomobiloj estis etaj, el Japanio, Britio aŭ Francio, krom kelkaj usonaj de la aviadistoj. Ni vizitis la katedralon kaj la parlamentejon, ambaŭ malgrandajn, ĉar la loĝantaro de la insulo estas iom malgranda.

Vespere okazis la Interkonatiga Vespere en la granda luksa hotelo Loftleidir ĉe la alia flanko de la urba aerhaveno. Mi trinkis bieron kun ano de A.E.A., S-ro Ralph Harry, kaj prezentis lin al S-ro Auld, la konata poeto, kaj la ĉarma edzino.

La Inaŭgurejo, bela granda kinejo, ekstere similas al antikva fotilo aŭ moderna akordiono. La detalojn pri la Inaŭguro vi povas legi en aliaj ĵurnaloj, pri la ĉeesto de la Prezidento de Islando,

la paroladoj de la kulturministro kaj la urbestro en Esperanto, la kongrestemo tiel bone esprimita de S-ro Ralph Harry, kaj la parolado de la ĝenerala direktoro de Unesko, S-ro M'Bow, en la franca lingvo, sed facile komprenebla, ĉar ĉiu ĉeestanto ricevis Esperantigitan tekston. La tuta inaŭguro estis modele aranĝita, kaj faris fortan impreson sur a menso.

La Solena Malfermo okazis post la lunĉa paŭzo, tre bona aranĝo ĉar ne necesis resti tro longe en la aŭlo. Ne necese, ke la ne-esperantistoj restu dum la salutoj de la landaj asocioj, aŭ la salutontoj sur la podio dum la matenaj paroladoj de la altranguloj. Kiel kutime, la saluto de la reprezentanto de A.E.A. estis la unua, ĉar malkis reprezentanto de Argentino. Kion diri? Ĉu iu ajn memoros eĉ unu vorton, post tridek salutoj? Mi iom dubas, sed estas vere solena tasko, grava devo, paroli al 1100 homoj el 40 landoj. Oni devas eldiri poreternajn verojn, sed famaj poetoj aŭskultas. Mi zorge pretigis 60-sekundan paroladeton kaj precipe strebis por viti enuigajn frazojn kaj banalajojn.

Mi diris: "S-ro Prezidanto, gesamideanoj, estas grava devo kaj granda privilegio por mi, kiel Prezidanto de la Aŭstralio Esperanto-Asocio, saluti vin en la nomo de la landa asocio de Aŭstralio. Aŭstralio estas preskaŭ antipodo de Islando, kaj la du landoj tute ne estas similaj. Islando estas insulo en la Norda Atlantiko, Aŭstralio estas kontinento en la Suda Pacifiko, la sola kontinento sen lingvaj baroj. Ĉe ni mankas baroj, mankas vulkanoj, mankas gejsjoj, mankas glaciejoj, mankas eĉ pluvo —en Islando ne mankas".

Ili ĉiuj ridis, ĉar pluvus tri tagojn dum nia tuta kongresperiodo ĝis tiam. La parolanto ĉiam ĝojas, kiam la aŭskultantoj ridas, ĉar li scias ke ili atente aŭskultas kaj tuj komprenas. Mi daŭrigis: "Ne ridu, pluvmanko estas serioza afero por ni, kaj serioze, ni el Aŭstralio elkore salutas la 62-an Universalan Kongreson de Esperanto".

Inkluzive la ridadon, 60 sekundojn precize. Poste venis en la menson la poemo de W. Auld, "Mankas krotaloj". Tre plaĉas al mi tiu poemo, kaj kredeble, eĉo sonis en mia saluto. Post kelkaj tagoj denove S-ro Tonkin ehis la vortojn de mi kaj Auld, kiam li salutis la Prezidenton de Islando ĉe la oficiala akcepto en la Blanka Domo de la Prezidanto.

—R. Robertson.

ESPERANTO YOUTH MOVEMENT

An attempt is being made to revive the (A.E.J.A.) Esperanto Youth Movement. Any person (up to 25 years of age), interested in joining or helping in any way, please contact Mrs. E. Kerr, 1/12 Bourke Street, Launceston, Tas. 7250.

● **ROCKHAMPTON:** Nia klubo estos la gastiganto de la venonta konferenco de la E-Federacio de Kvinslando, kiu okazos en Bundaberg je 29-a kaj 30-a de aprilo, 1978. Ni rezervis 25 litojn en la privata hotelo "Lyelta Lodge". Interŝtataj vizitantoj ne pagos kotizon. Informojn donos S-ino Palma Guy, 178 Thozet Rd., North Rockhampton, 4701.

● **TOOWOOMBA:** Kun bedaŭro ni devas raportii la morton de la edzo de nia fidela ano, S-ino Ruth Maltman, je 24-a de dec., 1977. Li ne estis esperantisto, sed ĉiam subtenis la lokan movadon.

Je 21/1 ni kunvenis por legi teatraĵon Valora, interesplena vespero por partoprenantoj, kiun ni ripetos 27-an de februaro, kaj de tempo al tempo dum la jaro. Studado komenciĝis la 8-an de februaro ĉe F-ino K. Evans kaj daŭros semajne. Ĝis nun ne estas klaso por komencantoj ĉar la Vespera Kolegio ankoraŭ ne havas sufiĉe de ĉambroj en la nova kunvenloko.

La jarkunveno okazis, 13-an de februaro, en la hejmo de S-ino Lehan. La unuan fojon, ni elektis Protektanton, S-ron H. V. Petley. Jen la nova estraro: Prez: S-ino J. Lehane; Sek: F-ino S. Connors (12 Argyle St., Toowoomba, 4350); Kas: F-ino G. Morgan; Bibliotekistino: F-ino M. O'Mara.

Interesplena artikolo aperis, 8/2, en la ĵurnalo "Toowoomba Chronicle". S-ro H. V. Petley verkis ĝin, ĉefe pri la lingvaj servoj ĉe UNO, kaj pri la ĝenoj de multlingveco.

Pastintjare, kelkaj el niaj ŝtataj lernejoj instruis la 7-an klason pri Esperanto per la kurso "Bonan Tagon". Ĉi-jare, almenaŭ unu el tiuj lernejoj denove utiligos la kurson por instrui 7-an klason.

—Jean Lehan.

● **IPSWICH:** Dank' al la klopodoj de S-ro R. Ross (Brisbane) naskiĝis la 9-an de februaro la Ipswich Esperanto-Klubo.

Hobio estas peniga laboro, kiun oni ne volonte farus por gajni la vivrimedojn.

Jen la estraro: Prez: S-ro Alec Morrison; Vic-Prez: S-ino Ruth Morrison; Sek: S-ino Mary Nielson; Kas: S-ro Cliff Nielson; Biblioteko: S-ino Edna Klauke. La Klubo kunvenas ĉiujade je la 7.30-a p.m. en la Teknika kaj Plua Edukada Centro.

● **BRISBANE:** Meze de decembro raportino de Courier-Mail, per telefono, intervjuis min pri Esperanto kaj artikolo aperis la 3-an de januaro. Post mia reveno el Tasmanio atendis min 30 telefonnumeroj. Dua artikolo aperis fine de januaro. La alia ĵurnalo, "Telegraph", raportis, kun foto de mi, pri kursoj por komencantoj. Sekve de tiuj raportoj kaj de apartaj reklamoj, ni gajnis 16 novajn studentojn kaj samtempe starigis klasojn en antaŭurboj Moorooka kaj McGregor.

Ni denove kunvenas en "Martin Chambers", Roma Strato, tamen alia kunvenejo, "Senior Citizen Centre", estos verŝajne nia nova hejmo. Mankas nuntempe sufiĉe da spaco por niaj 3 klasoj. Trevor Steele instruas grupon (ĉ. 16) kiuj intencas prepari sin por la Supera Ekzameno; Tom O'Grady gvidas la mezgradan grupon kaj Ray Ross la komen-cantojn. Kay Anderson instruas ĉe Moorooka, kaj Ray Ross ĉe McGregor, jaŭde kaj merkrede, respektive.

Edith Steele, instruistino ĉe Girl's Grammar School, proponis Esperanto-instruadon al knabinoj; ĝis nun ĉirkaŭ 70 aliĝis. Edith instruas unu klason dum la lunchoro, kaj duan post la fino de normalaj lecionoj. Vere, ni gratulas al Edith.
—Ray Ross.

● **ST. LUCIA:** La jarkunveno okazis 27-an de februaro ĉe la domo de S-ino W. Greenhalgh. La eksiganta prezidantino, S-ino Margaret Jones donis detalan raporton pri la agado dum 1977: tiu raporto havis grandan intereson por la novaj membroj. Elektiĝis la jena nova estraro: Prez: S-ino Dawn Degen; Vic-Prez: S-ino M. Jones; Sek: S-ino Decia Shonhan; Kas: S-ino Joy Coulter; Bibliotekisto: S-ino Joycelin Munro; Libroperanto S-ino W. Greenhalgh; Komitatanoj: S-ino Ruth Morrison, S-ino Mary Stephenson, S-ro Allan Mason.

Ĉiumerkr-de la membroj kunvenas kaj S-ino W. Greenhalgh instruas 3 klasojn (komencantan, mezgradan kaj superan). Post 3 lecionoj la komencantoj jam parolis mallongajn frazojn.
—Decia Shonhan

● **SYDNEY:** Ni ne ricevis lastatempe raporton el Sidnejo, probable pro la strikoj de poŝtistoj, sed ni eksciis el diversaj fontoj, ke okazis elstara Zamen-

hof-Festo, kies ĉefa ero estis kortuŝa festparolado de S-ino M. Duncan; ankaŭ okazis tre sukcesplena semajnfina seminario ("Work Shop") kun mulinombra partopreno, la jarkunveno okazis je la 6-a de januaro kaj semajnon poste komenciĝis nova klaso por komencantoj.

● **MANLY:** Por reklami Esperanton, nia klubo aranĝis (3/2) "Internacian Vesperon" en la Preĝejo St. Mathews. S-ino Thora Thomas prezentis familion el Tongo, kiu distris la 65 ĉeestantojn per indigenaj kantoj kaj dancoj. Esperantodiskoj sekvis diskojn el Nov-Gvineo. Prof. Robertson montris diapozitivojn pri Islando. Post reklamo en "Heraldo de Esperanto" ni ricevis 72 poŝtkartojn, kiujn ni ekspoziciis dum la propagand-vespero.

Novaj klasoj komenciĝis je 7-a de februaro. S-ino M. Duncan gvidas superan. Les Scott mezgradan kaj Prof. Robertson elementan kurson. La mezgrada kurso uzas la unuan libron de "Secondary School Esperanto" kaj la supra kurso la 2-an libron.

Je 14/2 studentoj rigardis la 72 poŝtkartojn ricevitajn post reklamo en "Heraldo". Membroj respondis al kiel eble plej multaj kaj decidis aperiĝi dankesprimon en "Heroldo".

—Edna Giles.

● **CANBERRA:** La ĝenerala kunveno okazis en la hejmo de S-ino Barbara Amies, dimanĉon posttagmeze, 5-an de februaro. La ĉeestantoj diskutis pri novaj klasoj, gvidotaj de S-ino Margaret Ell-yard, kiu partoprenis kun edzo la Aŭstralian E-Kongreson en Launceston. Membroj decidis partopreni semajnfinan konferencon, kiun la E-Federacio de Nov-Suda Kimrujo aranĝos en kelkaj semajnoj.

Elektiĝis la jena estraro: Prez: S-ino Barbara Amies; Vic-Prez: S-ro Noel Gamble; Sekretario kaj Bibliotekisto: S-ino M. Ell-yard; Kas: S-ro Sam Ell-yard; Kaskontrolisto: S-ro Colin Johns.
N. F. Gamble

● **MELBOURNE:** La kluba jaro komenciĝis la 9-an de januaro, kiam ni povis bonvenigi Ges-rojn P. Schwerin en la Esperanto-domo. S-ro H. Koppel, kiu revenis samtage el Launceston, raportis pri la 21-a Aŭstralia E-Kongreso.

Amuzvespero okazis 23/1, kiam S-ro K. Linton montris pluajn vidindaĵojn pri Londono, inklude la "ŝanĝon de la Gvardio" kaj Parkon, St. James, krom multaj imponaj kaj historie signifaj konstruaĵoj kaj kasteloj. Du semajnojn poste, S-ro H. Koppel raportis pri

novajoj el Esperantujo.

La Generala Kunveno okazis je 13/2. Laŭ la raporto de la kasisto (S-ro S. Munro) la jaro finiĝis per deficito de \$13.69. Tamen la societo havas aktivojn de pli ol \$2000 kaj la membroj decidis transigi monon el ŝparbanko al konto en "Konstru-Societo", kiu pagas pli altan interezon. Laŭ la raporto de la sekretario (S-ro H. Koppel) la societo havis en 1977 tridek ses membrojn kaj unu kursanon. (Lastjare 36 membroj kaj 5 kursanoj).

Elektiĝis la jena estraro: Prez: S-ro S. Kanaŝki; Vic-Prez: S-roj H. Beechey, J. Midgley; Sek: S-ro H. Koppel; Kas: S-ro J. Munro; Bibliotekisto: S-ino F. Koppel; Kaskontrolisto: S-ro K. G. Linton.

La E-Grupo en antaŭurbo OAK-LEIGH havis sian jarkunvenon je 1/2 kaj elektiĝis la jenaj: Prez: S-ro J. Fallu; Vic-Prez: S-ro N. Butkunas; Kas: F-ino A. Hearn; Sek: S-ro R. Reed; 2-a Sek. kaj Libro-Servo: S-ino I. Fallu.

La Jarkunveno de la WAVERLEY-grupo okazis je la 9/2. Elektiĝis Prez: S-ro George Holding; Sek. F-ino Sue Parker; Kas. F-ino I. Gale; Bibliotekisto: S-ino Daphne Mather; Societaj distraĵoj: F-ino E. Trainor. La vespero finiĝis per prelego de S-ro D. Pescod (Malvern), kiu priskribis la aŭstralian kaj internacian E-movadojn.

En MALVERN la jarkunveno okazis je 14/2. La nova estraro konsistas el: Prez: S-ro D. Pescod; Sek: S-ro G. Killender; Kas: S-ino B. Pescod; Bibliotekisto: S-ino B. Podmore; Grup-Gvidanto: S-ino A. Paling.

● PERTH: La unua kunveno en 1978 okazis je 7-a de februaro ĉe Nedlands. Pluraj membroj raportis pri la Aŭstralia E-Kongreso en Tasmanio. Membroj formis grupojn por legi teatraĵetojn.

La komitato pridiskutis kaj konsentis restarigi la perradian kurson "ĵen nia mondo" en marto. Proponataj estas unuagrada kaj duagrada kursoj ĉe Teknika Kolegio en Subiaco, estrotaĵ de S-ino Vera Payne, kaj unuagrada kurso ĉe la Instruista Kolegio. Ni esperas pri kelkaj kursoj ankaŭ en infanaj lernejoj.

La "dommastrinoj" studas grunde laŭ sia propra volo kaj S-ino Annie Spencer (Brisbano) estas ankoraŭ bonvena gasto inter ili.

—Chris Dean.

Se vi deziras, ke aliaj laŭde pripensu vin, ne laŭde parolu pri vi mem.

Gramatike

Mi trovas, ke la plej multaj eraroj okazas pri la refleksivo. Ni ĉiuj lernas, ke la refleksivo rilatas al la subjekto de la frazo. Prave! Sed de kiu frazo? Efektive estas pli konsilinde memori, ke la refleksivo rilatas al la subjekto de la plej proksime sekvata agvorto, kaj ke tiu agvorto povas esti tempa aŭ moda verbo, infinitivo, participo, aŭ substantivigita verbo.

Tiu lasta prezentas iom da malfacilaĵo, ĉar ofte la lernanto ankoraŭ ne scipovas rekonii la substantivigitan verbon. Progresintoj scias, ke radikoj grupiĝas en kvar klasoj, la suzstantiv-karakteraj, la adjektiv-karakteraj, la verbkarakteraj, kaj la senkarakteraj. Kiam tiuj radikoj aperas kiel substantivoj, la substantiv-karakteraj indikas ajon, la adjektiv-karakteraj indikas econ, kaj la verbkarakteraj indikas agon. Tamen ni ĉi tie devas konsideri nur la verb-karakterajn radikojn, kiuj ĉiam indikas agon; kiel ekzemple: "amo", "kono", "kuro", "marŝo", "salto", kaj "vido".

Jen estas ekzemploj de refleksivoj post substantivigita verba radikoj:

(a) "Mi ne komprenas lian konfidon al si." (La agvorto en ĉi tiu ekzemplo estas la substantivigita verbo "konfidon", do la refleksivo "si" rilatas al la subjekto de "konfidon" kaj ne al la subjekto de "komprenas", do ni scias, ke "li konfidas al si".)

(b) "Tio malhelpas ŝian revenon al sia hejmo". (La plej proksime sekvata agvorto estas la substantivigita verbo "revenon", do "sia" rilatas al la subjekto de "revenon" kaj ne al la subjekto de "malhelpis" do ni scias, ke "ŝi revenis al sia hejmo".)

(c) "Si respondis, observante la enportadon de ŝiaj korboj". (En ĉi tiu ekzemplo estas tri agvortoj, la verbo "respondis", la participo, "observante", kaj la substantivigita verbo "enportadon". Se ni uzas refleksivon "siaj" anstataŭ la pronomon "ŝiaj", tiu refleksivo rilatas al la subjekto de "enportadon", sed ni deziras, ke ĝi rilatu al la subjekto de la unua agvorto, "respondis", do ni ne uzis refleksivon.)

Se iu leganto ne tute komprenas iun parton de la ĉi-supra, tiu povas skribi al mi, kaj estus mia plezuro skribi personan klarigon.

—K. G. Linton

FORPISIS PEARL HANKS

Manko en la programoj de la Melburna Esperanto-Societo, longe sentata — precepte de iamaj "Rendevu"-anoj — estas tiaj prelegoj, al kiaj oni kutimiĝis, kiam unu el la Gedzjoj Hanks (pli ofte ambaŭ kune), ĉerpinte el siaj sencesaĵ studoj pri la naturo kaj la literaturo, provizis veran feston por la menso. Bedaŭrinde, antaŭ longe, pro malsaniĝo kaj maljunigo, la paro devis sin retiri el aktiva partopreno.

Post la morto de la edzo (1973. 4. 12), S-ino I. P. Hanks travivis pluajn 4½ jarojn, spite de malsano kaj preskaŭa blindeco, kuraĝe kaj grandparte sola en propra hejmo. Nur lastatempe, ŝi ekloĝis en "Elanora Home & Hospital" (de la Blindula Asocio) ĉe Brighton, kie, preskaŭ 90-jara, ŝi mortis pace dum dormado, iom antaŭ noktomezo, Kristnaskvespere (t.e. 24an de Dec.).

Isabella Pearl Grant naskiĝis la unuan de Marto, 1888, kaj pasigis la junaĝon en la kamparo de Viktorio. Si edziniĝis al Ernest Silvertown Hanks, 19an Dec., 1918 (vidu ties nekrologon en "A.E.", Jan. 1973), kaj kun li partoprenis multajn kulturajn aktivojn, inklude Esperanton, al kiu ili varbiĝis jam en 1919. En 1938, la gedzjoj Hanks vojaĝis transmaren: rendveturis en Eŭropo kaj Britujo; kaj ĉeestis la Universalan Kongreson en Londono. Ili restis for proksimume unu jaron.

Ambaŭ estis entuziasmaj natur-kaj literatur-amantoj kaj estis membroj de pluraj rilataj organizaĵoj — "Field Naturalists Society", "Ornithological Society", "Bird Observers", "Royal Australasian Ornithological Union", "Henry Lawson Society", "Australian Poetry Lovers", "Literature Society", "McBourne Freelance Writers" — kontribuante de tempo al tempo siajn proprajn verkojn — poeziaĵojn, libro-recenzojn k.s. — al ties programoj.

En la Esperanto-rondoj, similaj verkoj, ĉiam en bonstila lingvaĵo, kaj informoriĉaj komentarioj de S-ino Hanks, ilustrataj de vere unikaj diapozitivaj faritaĵoj de la edzo, pri ĉiu flanko de la aŭstralia arbaro, flaŭro kaj faŭno, estis bonvenaj kaj alte taksataj.

Statistikoj pri kiom da aspirantaj Esperanto-studentoj la paro helpis ne estas haveblaj. La jena verkanto povas atesti nur laŭ persona sperto, ke per multe da temporaba korespondado kaj prezenca kontrolo, ili grandmezure kontribuis al ŝia sukcesa provo por la Brita Diploma.

Dum Ernesto Hanks estis la spertulo

pri la fotografarto, bird-observado k.s.. S-ino Hanks sendube superis laŭ lingvokapablo; sed apartigi ilin ne valoras; ili kune vivis kaj laboris kiel bona teamo. Ili estis de tia kalibro, kian bezonas ĉiu klubo, kaj kia, malfeliĉe, pli kaj pli malaperas el niaj vicoj. —F. Koppel.

KIEL MI ESPERANTIGIS ?

Unu tagon, dum mi estis rigardanta en nia lerneja libraro, mi trovis lernolibron de Esperanto, kaj legis iomete. La internacia lingvo tuj kaptis min, do mi prunteprenis la libron ("Secondary School Esperanto"). En tiu tempo mi estis lernanta tri aliajn lingvojn: germanan, japanan kaj francan. Mi kredas pro tio, ke la lernado de Esperanto estas tre facila por mi. Ju pli mi lernis ĝin, des pli mi ŝatis ĝin. La lingvo interesas min tre multe, do iam ajn kiam estas eble mi legas pri Esperanto en la ĵurnaloj eksterlandaj kaj en enciklopedioj.

Unu tagon mi rimarkis anoncon en la loka ĵurnalo pri la 6 NR radio-kurso. Tiam mi ĝuegis. Post du lecionoj mi kontaktis la skribantaron de la ĵurnal-anonco, S-inon Einhovici, por ke ŝi sciigu min kiel mi povas lerni Esperanton. (Mi volis lerni ĝin rapide, ne nur unufoje semajne per radio-leciono). S-ino Einhovici diris, ke ŝi volonte instruos min kaj post tiu tempo mi lernas nian lingvon pli rapide kun S-ino Einhovici. Mi lernas Esperanton unu jaron, unu horon semajne.

Kial mi esperantigis ?

Mi satas mondpacon multe kaj malsategas ĉiujn militojn. Mi ankaŭ deziras ke iun tagon la homaro de la tuta mondo unuiĝos. El ĉiuj ideoj por unuiĝi la mondon mi pensas ke Esperanto havas la plejan ŝancon por fari tion.

Esperanto por mi signifas bonecon, pacon, unuiĝon kaj fratecon. Mi deziras, ke mi povu marŝi antaŭen al monda paco kune kun ĝesperantistoj de la mondo. Antaŭen, senfine !

—Blair Silverlock (Perth), 16-jara

Pacienca estas la virto, kiun ni admiras en la veturigisto, kiun sekvas nin, kaj malestimas en la veturigisto, kiun ni sekvas.

Nia generacio estas tre misŝanca. Kiam ni estis junaj, oni instruis nin respekti ninjn pliaĝulojn; kaj nun, kiam ni estas pli aĝaj, oni admonas nin aŭskulti la junulojn.

NEWS - DIGEST

HOME THOUGHTS FROM ABROAD:

My heart leaped up as I beheld the first words of a letter in "The Esperanto Teacher" (London) now to hand. They were, "We in Australia etc. etc." As I read on, I saw that the writer, who obviously "sniffs the battle with delight," had dared to do battle with two formidable academics — Professor Geo. Steiner and Roland Hindmarsh, deputy controller of the teaching division of the British Council.

Steiner had rejected Esperanto as being artificial and "too European" while Hindmarsh espoused English as the international language.

The letter written? None other than our champion from Morwell — Ivan Maddern. Calmly, logically, yet adroitly and convincingly he parried their contentions and then pressed the fight into the enemies' camp.

"THE JOKE, THE THREAT AND THE OBVIOUS". Also from "The Esperanto Teacher". "It has been said that all organizations for social improvement go through three phases: the joke, the threat and the obvious. Esperanto has left behind the stage when it was considered an unrealistic ideal. Now it is seen as a serious threat to the existing order."

FERVORA FERVOJISTO: The President last year bestowed the honour of "Cavalier of the Order of Merit of the Italian Republic" on Germano Gemelli, a very active member of the Esperanto Railwaymen's movement. S-ro Gemelli is also a keen philatelist.

TALKING OF STAMPS: The Director of the Philatelic Office of San Marino wrote at the end of last year on the occasion of the reunion of Esperanto Philatelists. "I am glad that I could be useful to the Esperanto Philatelists whose principles of goodwill accord with mine". By the way, the 1978 Italian Congress will be so close that San Marino postage facilities will be available.

ECHOES OF VOKAL: Remember Emil Vokal, Viennese announcer? He was here in 1976 for the Pan Pacific Conference. Here are predigested extracts from a recent radio interview:—

Vokal (V) "What news from Britain concerning Esperanto?"

S-ro Klatil (K) Things are moving there. E.g. there is now an "influence group" of 55 members of diverse parties in the British Parliament. (See "affairs of Men" in a previous News item).

V. And what is the function of this "influence group"?

K. To support the progress of Esperanto and vote positively in proposed legislation especially concerning its introduction into schools".

What a shame there is no such group —yet—in Australia! But don't despair. Remember constant slogging (with discretion) wears away the drip!

ANOTHER LONG LIVER: The Austrian director, Leonhard Schmid, recently celebrated his 90.h birthday. He learned Esperanto in 1903 and has been an active Esperantist ever since.

Of course, he is a mere boy compared with the father of our (Melbourne) Brigadier Isabel Gale. This reverend gentleman, growing old in years and wisdom, is now 101.

MORE GOOD HOPE: (See last issue). Schweim, Zamenhof Night. S-ro Torben Kehlet showed his latest slides about the countryside and the life in 'Bona Espero', the Esperanto colony-cum-school in Brazil. A donation will be sent to 'Bona Espero' and a gift to help the Esperanto struggle will also be sent to Malagasy.

TOMORROW IS THEIRS: The Esperanto Youth Groups (90 members from 7 countries) gathered near Hilversum (Holland) for a most pleasant lakeside camp last Autumn.

From all over Europe come signs that the accent is properly on youth. WE must encourage young learners. After all, you and I are getting on in years. "In a year or two, or three, maybe, we'll be too old".

(Credits: Pilo Press and "The Esperanto Teacher").